

Bài Đọc I – Isaia 5:1-7: Một người bạn vun trồng vườn nho rất cẩn thận nhưng lại thu được những trái nho dại. Ông tự hỏi mình còn có thể làm gì hơn nữa và quyết định bỏ mặc vườn nho, để nó biến thành vùng đất hoang tàn. Vườn nho này là hình ảnh ẩn dụ cho nhà Israel, nơi mà lẽ ra phải có công lý thì lại trở nên hỗn loạn.

Đáp Ca – Thánh Vịnh 80: Thiên Chúa đã mang một cây nho từ Ai Cập về, dọn sạch đất đai và để nó phát triển sum suê. Sau đó, hàng rào bảo vệ bị phá vỡ, khiến cây nho trở nên dễ bị thú dữ và kẻ xâm nhập tàn phá. Lời cầu xin được dâng lên để mong Thiên Chúa chăm sóc và phục hồi, hầu cho cây nho – tượng trưng cho Israel – được tươi tốt và dân Người được cứu độ.

Bài Đọc II – Philippê 4:6-9: Đừng lo lắng, thay vào đó hãy trình bày những nỗi bận tâm của mình lên Thiên Chúa qua lời cầu nguyện. Khi làm như vậy, bình an của Thiên Chúa sẽ gìn giữ lòng trí anh em. Hãy hướng tâm trí vào những điều chân thật, cao quý, công chính, trong sạch và đáng mến. Bằng cách noi theo những chỉ dẫn này và bắt chước các gương lành, anh em sẽ tìm thấy sự bình an.

Tin Mừng – Máthêu 21:33-43: Một chủ vườn cho thuê vườn nho, nhưng những người tá điền lại ngược đãi các đầy tớ và giết chết con trai ông. Khi được hỏi ý kiến, các kỳ mục đồng ý rằng chủ vườn sẽ trục xuất những kẻ tá điền này và tìm những người khác thay thế. Chúa Giêsu cảnh báo rằng những ai khước từ viên đá góc tường sẽ mất Nước Thiên Chúa.

Kính Thưa Quý Ông Bà, Anh Chị Em Thân Mến,

Dụ ngôn “các tá điền gian ác” mỗi lần được đọc lên thì có lẽ ai cũng hiểu ngay là Chúa Giê-su ám chỉ đến những nhà lãnh đạo Do-thái đã muốn tiếm quyền của Chúa trên dân Israel và đã ra tay giết các ngôn sứ mà Chúa đã gửi đến cảnh tỉnh họ, nhất là đã đóng đinh giết chết chính Chúa Giê-su là Con Một Thiên Chúa. Để rồi, Nước Thiên Chúa đã được dành cho ai biết sinh lợi cho Chúa.

Bài chia sẻ này sẽ đi tìm ý nghĩa thời sự mà dụ ngôn vẫn tiếp tục cảnh tỉnh chúng ta ngày hôm nay.

1. Ý nghĩa tá điền và vườn nho ngày nay.

Vườn nho Giáo hội: Cũng như dân Israel xưa được ví như là vườn nho do Đức Chúa trồng và canh giữ, Giáo hội Công giáo là “dân mới” của Thiên Chúa (có thể nói như là sự thay thế dân Do-thái xưa sau khi họ bất tuân phản bội giao ước). Giáo hội - trên danh nghĩa hoàn vũ hay địa phương – thì cũng đều là của Chúa Giê-su. Thế nhưng, không thiếu những đáng bậc lạm dụng chiếm làm của mình, rồi thao túng Giáo hội (cộng đoàn, giáo xứ) theo sự vụ lợi hoặc tham danh cho mình; bảo thủ và phớt lờ những tiếng nói ngôn sứ, thậm chí bịt miệng những ai dám lên tiếng chỉ ra những lạm dụng và sai trái, và cuối cùng “giết chết một Chúa Giê-su đích thực” trong Giáo hội, và chỉ còn lại là sự xuống cấp về niềm tin và luân lý. Chính vì thế, Lời Chúa trong dụ ngôn “tá điền sát nhân” vẫn luôn thức tỉnh và mời gọi cách riêng những đáng bậc trong Giáo hội từ cấp Giáo hội địa phương đến các cộng đoàn giáo xứ hay tu trì luôn phải ý thức vai trò và cách thức mình đang phục vụ, có hợp với đường lối Chúa muốn hay không.

Vườn nho tâm hồn: Mỗi người cũng được ví như một vườn nho mà Chúa đã trồng và giao cho việc tự quản lý và sinh hoa lợi cho Người. Thế nhưng, lắm khi chúng ta đã coi thường tiếng nói của lương tâm, phớt lờ những lời dạy dỗ và sửa đổi của những người có trách nhiệm, bỏ qua lề luật Chúa và Hội thánh, hững hờ với việc nghe Lời Chúa, và cuối cùng là “giết chết” Chúa Giê-su hiện diện trong tâm hồn – bỏ đạo và hư đi đời đời... Lời Chúa mời gọi mỗi người luôn ý thức về mình để biết trông giữ tâm hồn và làm sinh lợi cho sự nghiệp nước Chúa.

2. Nước Thiên Chúa sẽ bị lấy đi và trao cho dân tộc xứng đáng...

“Bởi đó, tôi nói cho các ông hay: Nước Thiên Chúa, Thiên Chúa sẽ lấy đi không cho các ông nữa, mà ban cho một dân biết làm cho Nước ấy sinh hoa lợi” (Mt 21,43).

Người làm vườn không đạt mà còn quậy thì đương nhiên ông chủ sa thải và giao vườn cho những người khác làm tốt hơn. Cũng thế, khi Nước Thiên Chúa được trao cho cộng đoàn hay cá nhân mà không biết làm phát triển và sinh hoa kết quả cho Chúa, thì việc bị cất đi và dành cho dân tộc hay cá nhân xứng đáng hơn âu cũng là điều phải lẽ. Chức năng của cảnh nho không phải là trơ trụi hoặc ra lá, mà là phải sinh hoa trái, sinh hoa trái tốt chứ không phải hoa trái xấu, nếu không thì phải bị cất bỏ để khỏi làm tổn hại đến cây và các cảnh khác.

Chúa ban cho chúng ta tài năng, cơ hội..., nếu chúng ta không chuyên cần cố gắng trau dồi, thì tự nó sẽ thui chột đi.

Chúa ban cho chúng ta niềm tin, cần sự thanh luyện và trau dồi để niềm tin lớn lên. Nếu không, vì không sống niềm tin thì một ngày nào đó, chính niềm tin ban đầu cũng sẽ nguội lạnh và mất đi...

Lại nữa, như vườn nho vẫn hút nhựa sống từ “đất”, nhưng lại chỉ ra lá. Đó là tình trạng của những con người ích kỷ chỉ lo cho mình, được hưởng bao ân huệ của Chúa nhưng lại không chia sẻ cho tha nhân, nhất là thiếu đi tinh thần truyền giáo. Việc yêu mến Thiên Chúa thật tự nó sinh hoa trái, người luôn có sự sống thân tình với Thiên Chúa thì cũng đương nhiên có đời sống tương quan đức ái với mọi người.

Có vườn nho lại sinh hoa trái xấu, có thể vì không hút được đủ dinh dưỡng từ “đất”, cũng có thể do bị sâu bọ cắn phá. Đó là những ai hời hợt với ơn Chúa, hoặc để cho những thứ tác động bên ngoài xâm nhập đục khoét tâm hồn, nên đời sống họ không thể sinh hoa trái công phúc việc lành cho Giáo hội.

Lạy Chúa Giê-su, Chúa đã ban cho chúng con ơn đức tin và được làm con cái Chúa, xin cho chúng con biết dùng khả năng và thời giờ Chúa ban để làm cho đức tin được triển nở qua đời sống đạo đức hằng ngày, để khi Chúa trở lại, chúng con xứng đáng được Chúa ân thưởng phúc trường sinh. Amen.